

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 951/2022
13.04.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић, Драгане Миросављевић, Весне Субић и Зорана Хацића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Драган Живковић, адвокат из ..., против тужене Националне службе за запошљавање, са седиштем у Крагујевцу, чији је пуномоћник Бранислав Чолић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Крагујевцу Гж 3167/18 од 25.03.2021. године, у седници одржаној 13.04.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене, изјављеној против пресуде Вишег суда у Крагујевцу Гж 3167/18 од 25.03.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Крагујевцу Гж 3167/18 од 25.03.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу П 7672/16 од 19.01.2018. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев и обавезана тужена да тужиоцу на име мање исплаћене новчане накнаде за случај незапослености, за период од 16.10.2013. године до 15.04.2014. године, исплати 1.337,61 динар, са законском затезном каматом од 21.03.2017. године до исплате, као и законску затезну камату од доспећа до 21.03.2017. године од 617,13 динара. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев преко досуђеног износа до потраживаног износа. Ставом трећим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Виши суд у Крагујевцу је пресудом Гж 3167/18 од 25.03.2021. године, одбио, као неосноване, жалбе тужиоца и тужене и потврдио првостепену пресуду.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је изјавила благовремену ревизију, због погрешне примене материјалног права и предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, на основу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку, ради уједначавања судске праксе.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11...18/20), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла

да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног касационог суда, у конкретном случају нису испуњени законом прописани услови за одлучивање о ревизији тужене, као изузетно дозвољеној, јер није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе и ново тумачење права. Предмет тражене правне заштите је накнада штете тужиоцу због нижих износа исплаћене новчане накнаде за случај неспособности. Постојање другачијих одлука о истоврсним захтевима тужилаца у предмету са истим или сличним чињеничним стањем и правним основном не указује нужно и на другачији правни став изражен у тим одлукама, пошто правилна примена материјалног права у споровима са тужбеним захтевом као у конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања.

Из тих разлога, Врховни касациони суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужбу суду ради накнаде штете тужилац је поднео 06.04.2016. године, а вредност предмета спора је 28.527,72 динара.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена, јер је тако прописано одредбом члана 479. став 6. истог Закона.

У конкретном случају ради се о поступку у спору мале вредности, у ком се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, па ревизија није дозвољена, на основу одредбе члана 479. став 6. Закона о парничном поступку.

Из изложених разлога, Врховни касациони суд је одлуку као у ставу другом изреке донео применом одредбе члана 413. ЗПП.

**Председник већа - судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић